No. 318. 1848.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 4,50; voor de buitensteden *f* 5,50; franco door het geheele Rijk. Brieven, *Gelden*, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

WOENSDAG, 3 MEI.

AMSTERDAM, 2 Mei.

De *Amsterdamsche Courant* van heden bespreekt de zaak van Limburg op nieuw naar aanleiding van het besluit des konings, gisteren door ons vermeld, waarbij een commissaris wordt benoemd belast met de uitvoering der maatregelen van den Duitschen bond. Zij ziet in dat besluit »de *feitelijke scheiding* van Limburg en Nederland en de *onmogelijkheid* het hertogdom als een integrerend deel des koningrijks langer te regeren." Wij moeten bekennen, dat wij in dit besluit zulke gewigtige gevolgtrekkingen niet hadden ontdekt, en wij moeten er bijvoegen, dat de ophelderingen, door onze zuster dezer hoofdstad gegeven, ons niet genoeg hebben ingelicht, om op onze beurt met haar die schrikbarende gevolgen te zien.

De feitelijke scheiding bewijst zij met te verhalen, dat de ministers van Nederland geene ministers meer voor Limburg zijn; en dit niet alleen; maar ook dat de grondwet en de wetten van het Koningrijk der Nederlanden voor Limburg opgehouden hebben te bestaan. Waarom zijn onze ministers geene ministers meer van Limburg? Omdat zij het niet gevoegelijk achten de betrekkingen van Limburg met den Duitschen bond te administreren. Maar die betrekkingen van Limburg met den Duitschen bond raken Nederland niet; zij moeten daarom ook niet door de ministers van Nederland worden behartigd. De grondwet van 1840 zegt uitdrukkelijk, dat Limburg eene Nederlandsche provincie is, behoudens de betrekkingen van dat hertogdom tot den Duitschen bond. Maar verhindert zulks dat Limburg, buiten die betrekkingen geadministreerd wordt door onze ministers? Waar is de hinderpaal? De logica van de *Amsterdamsche Courant* is wat sterk. De Nederlandsche ministers kunnen Limburg niet beheeren in hare betrekkingen met het Duitsch verbond; *ergo* kunnen zij het volstrekt niet beheeren.

Waarom hebben de Grondwet en de wetten van Nederland opgehouden in Limburg te bestaan? Omdat in Limburg nog andere belastingen, dan die het aan Nederland opbrengt, dat is belastingen voor den Duitschen bond, zullen worden geheven, en zulks wel zonder toestemming onzer wetgevende magt. Ziedaar het bewijs. Het gaat even mank als het bovenstaande. Limburg, in zoo verre het provincie is, volgt de Grondwet en de wetten van den Staat; maar volgens art. 1 van de Grondwet van 1840, behoudens de betrekkingen tot het Duitsche verbond. Neen, zegt de *Amsterdamsche Courant*, die het beter wil weten, dan de Grondwet van 1840 zelve, zoodra Limburg behalve de verpligtingen aan Nederland nog andere verpligtingen te vervullen heeft, — al zij zulks ook krachtens de Grondwet — dan bestaat er geen Nederlandsche Grondwet of wet meer voor Limburg. Limburg heeft behalve de verpligtingen aan Nederland, nog betrekkingen met den Duitschen bond, dus heeft Limburg met Nederland geen betrekkingen, en de Grondwet en de wetten zijn voor Limburg vervallen. O Logica!

Wij verzoeken de *Amsterdamsche Courant*, Art. 1 van de grondwet van 1840 te lezen; want het schijnt, dat zij daarvan niet de minste notitie heeft genomen. Als zij dat artikel aandachtig overwegen wil, dan zal zij zien, dat zelfs art. 145 der grondwet geen beletsel is tegen de invoering in Limburg van het duitsch bondsverbod omtrent den uitvoer van paarden. Zij zal daarbij tevens de gelegenheid vinden op te merken, dat de betrekkingen van Limburg met het Duitsch verbond ons volstrekt niet betreffen, dat de regeling dier betrekkingen bij hertogelijke besluiten, al bevatten zij ook belastingsvoorschriften, volstrekt de Nederlandsche grondwet niet beleedigen, omdat deze haar niet aangaan, en zij zelve verklaart dat de betrekkingen van Limburg tot den Duitschen bond haar vreemd zijn, dat zij zich derhalve daarmede niet heeft te bemoeijen.

Ten slotte vermaakt zich de *Amsterdamsche Courant* met een aantal bezwarende veronderstellingen te maken, ten betooge, dat Limburg niet meer met ons vereenigd kan blijven. Als men zich op het terrein der mogelijkheden begeeft, dan is het gemakkelijk iederen toestand, zelfs den besten, als onhoudbaar af te schilderen. De *Amsterdamsche Courant* had zich even goed kunnen vermaken met zich te verliezen in allerlei eventualiteiten, die ons finantie-wezen, onze koloniën, ons leger, onze marine, enz. enz. betreffen, en dan daaruit het gevolg te trekken, dat Nederland niet zelfstandig kan blijven, en zich daarom bij een of ander rijk moet laten inlijven. Wij zullen haar op dat terrein niet volgen. Het zoude nutteloos zijn. Maar wij kunnen niet nalaten onze bevreemding te kennen te geven, dat de *Amsterdamsche Courant*, die gewoon is gezonde logica te bezigen, niet te schrijven dan met kennis van zaken, en dan altijd nog eene zekere waardige behoedzaamheid aan den dag legt, thans zoo voortvarend en zoo ondoordacht er op uit is om eene der gewigtigste zaken, die een volk behandelen kan, de verwerping van een deel harer bevolking, met eenige losse woorden en gedachten te beslissen.

Wij lezen in het *Journal de la Haye* van heden het volgende:

»De *Nieuwe Rotterdamsche Courant* spreekt, naar luid van den brief van eenen correspondent, van een plan tot vestiging te 's Gravenhage van een dagelijks uitkomend Fransch dagblad, hetwelk op een geheel onafhankelijk terrein geplaatst, bestemd zou zijn, de constitutioneele en waarlijk vrijzinnige beginselen voor te staan en te verspreiden.

»Wij houden dit berigt voor onjuist, in zoo verre als hier, volgens den correspondent, een nieuw dagblad mogt worden bedoeld, maar het is geheel overeenkomstig de waarheid, wat het *Journal de la Haye* betreft, hetwelk geheel onafhankelijk, *juist heden* in andere handen is overgegaan en zich hoofdzakelijk voorstelt, zich aan te sluiten bij dat gedeelte der Nederlandsche pers welks zending en pligt het zijn de verdediging op zich te nemen van het nieuwe constitutioneele stelsel, hetwelk het land zal besturen."

Bij besluit van Z. M., dd. 27 April, is aan den heer J. Hodshon, overeenkomstig het daartoe door denzelven gedaan verzoek, een eervol ontslag verleend als mede-commissaris van het grootboek der nationale schuld, en zulks met dankbetuiging voor de langdurige diensten, door hem in die betrekking bewezen; zijnde voorts bij hetzelfde besluit tot mede-commissaris van het grootboek der nationale schuld benoemd en aangesteld de heer Mr. Jan Sebastiaan van Naamen.

Zaturdag ll. heeft alhier plaats gehad eene vergadering van de Hollandsche maatschappij van landbouw. In die zitting is de heer Verwey Mejan met 75 tegen 37 stemmen benoemd tot president dier maatschappij. De heer Gevers Deynoot is tot algemeene secretaris en de heer Hoeufft van Velsen tot thesaurier verkozen. Deze benoemingen hebben in de vergadering de algemeene goedkeuring verworven.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 30 April. Van de departementale verkiezingen ontvangt men dagelijks nieuwe tijdingen. Evenwel zijn ze nog niet alle bekend. De volgende bijzonderheden kunnen echter voorshands vermeld worden:

Bouches du Rhone. De verkiezing van pater Lacordaire door Marseille is verzekerd; hij komt voor onder de acht eerste candidaten van het departement. Volgens een ander berigt moet het departement 10 vertegenwoordigers kiezen en is pater Lacordaire de elfde. De heer Thiers zou de 14 op die lijst zijn.

Doubs. De heer de Montalembert is gekozen, maar met gelijke stemmen als een zekere Blanchard. De oudste hunner zal worden benoemd.

Ain. Edgard Quinet, professor aan het collegie van Frankrijk. Bodin de Montriblond, om wiens verkiezing onlusten hebben plaats gehad.

Allier. Bureaux de Pusy, oud-afgevaardigde.

Ariège. Durnaud en Clement-Anglade, oud afgevaardigden. Dardrieu, redacteur van den *Courrier Français*.

Ardennes. Mortimer Fernaux, oud-afgevaardigde.

Nièvre. Dupin-de oude is de laatste der acht afgevaardigden.

Cher. Duvergier de Hauranne, oud-afgevaardigde; Felix Pyat.

Geronde. De abbé Salinis.

Neder-Loire. De abbé Fournier.

In het westen van Frankrijk hebben de legitimisten, royalisten der aristocratie en de priesters de overhand.

In het oosten en noorden, worden de orleanisten aan de republikeinen voorgetrokken.

In het zuiden vindt men eene vermenging van republikeinen en orleanisten.

De *Monde Republicain*, het orgaan der partij van Ledru-Rollin is mistroostig over dezen uitslag. Het blad ziet reeds in zijnen angst Hendrik V op den troon van Frankrijk en roept in zijne zwartgalligheid uit:

»Domme lieden! ontaarde burgers, mannen zonder moed noch eer, ziet gij dan den afgrond niet voor uwe voeten. hoort gij dan niet het dof gemor van het vertoornde volk? Ongelukkigen! Gij zijt het, hoort ge? die door uwe kuiperijen en uwe lasteringen tegen ons, opregte en eerlijke republikeinen, in de handen der kiezers die bulletins hebt gestopt, waardoor het bloed zal vloeijen! Gij hebt den burgeroorlog gewild; Hij zal u noodlottig worden; want diezelfde republikeinen, die slechts bezield waren met een gevoel van broederlijke eensgezindheid — gelijk zij u sinds twee maanden genoegzaam hebben bewezen — zullen van vreedzame lammeren, als zij waren, in leeuwen veranderen, enz."

Te Nimes moet de republikeinsche partij geprotesteerd hebben tegen de benoeming van vertegenwoordigers die tot de zoogenaamde legitimistische partij behooren, en moeten er dienvolgens ernstige onluster

Ook te Elbeuf moet alles in rep en roer gebragt zijn door de fabrijk-arbeiders, tengevolge der opstooking van oproermakers uit Rouaan. De rust is echter hersteld. Te Limoges is de opstand evenwel nog niet gedempt zoodat het gouvernement besloten heeft een commissaris derwaarts te zenden, ten einde de muiters, die men gelooft Communisten te zijn, tot rede te brengen.

— De *Memorial de Rouen* van den 29 April bevat het volgende:

»De stad is geheel door militairen bezet.

»De heer Deschamps, commissaris-generaal van het departement heeft zijn gezag overgedragen aan den luitenant-generaal Ordener.

»Het hof van appel houdt zitting op het stadhuis.

»De nacht is ontzettend geweest. Het getal der opgeworpen barricaden is zoo groot geweest, dat de heer Demarigny, commissaris van policie, vergezeld van een peloton gewapende manschappen bijstand heeft geboden om er vijftien te vernielen in de omstreken van de wijken Martain-ville en Sainte Hilaire.

— Men acht het waarschijnlijk, dat de opening der nationale vergadering eenige dagen zal worden uitgesteld. De *Assemblée Nationale* zegt, dat zij eerst den 13 Mei zal plaats hebben, en geeft voor reden daarvan op, dat de vergaderzaal nog niet geheel in gereedheid is gebragt.

— De *Réforme* bevat eenige zeer vinnige regels tegen den heer Garnier-Pagès. Zij zijn het gevolg van den strijd, dien de leden van het provisioneel bestuur elkander heimelijk aandoen. Dezer dage was de *Monde Républicain* ook zeer vijandig gestemd tegen den heer Lamartine.

— In de nationale werkplaatsen werken thans reeds 100,000 man.

— Het vraagstuk van den weder-inkoop der spoorwegen is provisioneel opgegeven.

— Het nieuwe dagblad *l'Ere Nouvelle* van 30 April deelt eenen allerbelangrijksten brief mede van pater Ventura aan Louis Philippe, gedagteekend 27 Julij 1847 waarin hij dien vorst den val zijner dynastie duidelijk voorspelt.

— Pierre Napoleon Bonaparte, gewezen escadrons chef in dienst der republiek Columbia is benoemd tot bataillons-chef bij het 1ste regement van het vreemden-legioen.

— Abd-el-Kader is Woensdag avond te Toulouse aangekomen, zich naar het kasteel van Pau begevende.

— Een dagblad van Lijon verhaalt, dat een peloton nationale gardes, belast met het bewaken van het gesticht der Zusters van Liefde te Saint-Etienne, tegen

eene nieuwe poging, die men welligt ten tweeden male tegen dat vreedzaam verblijf zou willen beproeven, de eervolle zending, die hun uit naam der openbare orde was opgedragen, zoozeer vergeten, en zich aan zulke ergerlijke schanddaden jegens de arme zusters zouden hebben schuldig gemaakt, dat onze pen ze weigert neder te schrijven. Wij zullen naauwkeuriger bescheiden inwachten van het geregtelijk onderzoek, dat door het gezag ongetwijfeld zal worden ingesteld over de misdadige buitensporigheden, waarvan die nationale gardes worden beticht.

(*Ami de la Religion.*)

— De Spaansche gouverneur van Manilla had een paar malen aan den sultan van Soeloe geschreven om de zeeroovers van Balangigni uit te roeijen; maar daar de sultan zulks naliet, besloot het Spaansche gouvernement het zelf te doen en die zeeroovers te straffen, die reeds sedert jaren landingen deden op de kust van Lucon en Spaansche onderdanen in slavernij wegvoerden. Op den 5 Februarij jl. vertrok de expeditie van Manilla, bestaande uit 3 oorlogstoomschepen, 2 oorlogschoeners, 6 kanonneerbooten, 8 van kleiner kaliber, 600 man infanterie en 430 artilleristen met 2 veldstukken. Door deze magt werd Balangigni stormenderhand, na eene hardnekkige verdediging, ingenomen. De Spaansche troepen verloren een kapitein en 20 soldaten, terwijl 10 officieren en 150 man gewond werden. Van de zijde der zeeroovers vielen 450 man; zij boden manhaftig wederstand en weigerden genade. Ook werden de forten ingenomen. In een derzelve hadden de zeeroovers een begin gemaakt met het ombrengen hunner vrouwen en kinderen, opdat deze niet in des vijands handen zouden vallen; 200 derzelve werden nog door de Spanjaarden gered. Ongeveer 200 slaven werden op vrije voeten gesteld, waaronder verscheidene Nederlandsche onderdanen; de kommanderende generaal heeft hun aangeboden, toen naar Java te laten overbrengen. De Spanjaarden namen 124 stukken geschut, en boorden nagenoeg 150 tot den zeeroof gebruikt wordende praauwen in den grond; zij sleebten n zeven dorpen en vier forten, 7000 à 8000 kokosnootboomen enz. en wendden al het mogelijke aan, om het eiland voor bewoning ongeschikt te maken. Dit vernielingswerk duurde van 15 tot 25 Februarij. Eenige weinige roovers zijn in zwaar stormweder ontsnapt; overigens mag man zich verzekerd houden, dat de zeeroovers van Balangigni zijn uitgeroeid.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 1 Mei. Men schrijft uit Altona dd. 29 April. Gisteren kwamen hier ettelijke bezendingen zwaar geschut van Maagdenburg aan, welke aan den mond der Elbe zullen ingerigt worden tot kustbatterijen. Hanover heeft Stade en Brunshausen in de haast zooveel mogelijk versterkt en sedert eenigen tijd werkt men ook aan de versterking van de haven van Gluckstad. De drie Hansesteden hebben hun contingent tot het bondsleger tegen Denemarken nog niet geleverd; zij hebben derhalve nog vrij de Sond mogen passeren. De doorvaart door de Belt is echter aan alle schepen ontzegd. De Blankenezer Sond is slechts bij zeer hoog getij voor met kanonnen beladen oorlogschepen bevaarbaar. Overigens gelooft men dat de Deensche blokkades zich het meest tot de Oostzeehavens zullen bepalen. De Duitsche troepen zijn Hadersleben binnengerukt; men kan thans het vaste land van Sleeswijk beschouwen als van de Deenen gezuiverd te zijn. Men verwacht dan ook dat de onderhandelingen zullen hervat worden.

— Te Hamburg hebben de kleerenmakers gezellen sedert Woensdag ll. den arbeid gestaakt; en men verwacht soortgelijke demonstratiën bij de andere ambachten. Zij hadden eerst met nadruk aangedrongen op zes verbeteringen, doch toen deze toegestaan waren, werden zij geheel buitensporig in hunne eischen.

— Te Dantzig is beslag gelegd op het aldaar voor rekening van Denemarken aanwezige scheepstimmerhout.

— De *Mannheimer Abendzeitung* berigt 29 April op een ¼ blaadje: Wij zijn verhinderd heden ons blad in het licht te geven, omdat deszelfs redacteur, de heer J. P. Groke gevangen genomen en waarschijnlijk naar de vesting Rastadt vervoerd wordt.

— Berlijnsche dagbladen zijn door de voortdurende onwilligheid der zetters en drukkers slechts in halve vellen in het licht verschenen. Men denkt echter dat alles binnen een paar dagen tot de orde zal zijn teruggekeerd.

— Te Bamberg werd ten gevolge eener bijeenkomst van republikeinen, de koopman Silbermann als *verrader* aangeduid. Het volk wilde hem te lijf, doch hij vlugtte in de hoofdwacht, waar het volk de vensters begon in te werpen en zijne uitlevering eischte. Een luitenant die zijn sabel trok, werd genoodzaakt te vlugten; de overste van de wacht die het volk tot rust wilde vermanen, werd bij den kraag gepakt en gedwongen den koopman, wiens gade hoog zwanger is, uit te leveren. Nu sloeg men den ongelukkige van alle kanten, tot dat hij in elkander zakte; gevallen zijnde trapte men hem deerlijk, en daar men nog aan zijnen dood twijfelde, werd hem nog een steen in het gezigt gesmakt. Een grondbezitter die den ongelukkige aan de volkswoede poogde te onttrekken, werd insgelijks mishandeld en slechts met groote moeite door eenige mannen naar een logement gebragt. Doch het graauw dreigde ook dit te vernielen, toen het den kastelein gelukte het tot bedaren en den aan het hoofd gewonden grondbezitter eerst naar zijn huis en vervolgens op den spoorwagen te laten brengen. De militaire magt en de landweer waren magteloos tegen deze geweldenarijen, en hebben zich onverrigter zake moeten verwijderen. Volgens latere berigten was Silbermann niet overleden, maar uit de stad gebragt geworden.

— Bij de verkiezingen in Wurtemberg is de heer Strausz, beruchtt door zijn *Leven van Jezus*, opgetreden als kandidaat voor Ludwigsburg en omstreken.

— Van de Zwitsersche grenzen schrijft men dat de zeer gevreesde en van den anderen kant lang verwachte Beijersche troepen, sterk 600 man infanterie, 150 man kavalerie en 2 zesponders in Constanz zijn binnengerukt.

— Te Cotbus hebben de boeren de stad bestormd en geplunderd. De burgerwacht verdedigde zich op het raadhuis.

— In de stad Gostijn hebben de Poolsche insurgenten met de Pruissische troepen slaags geweest. Van de eerste zijn een 20tal gesneuveld en velen gewond. Ook in den omtrek van Borek hebben zij 7 dooden laten liggen.

MUNCHEN, 27 April. In de Eerste Kamer is de wet op de drukpers en in de tweede de vrijwillige leening aangenomen.

WEENEN, 24 April. De Milanezen geven in openbare bladen en bijzondere brieven en door de talrijke hier aanwezig zijnde handelaars genoegzaam te kennen dat zij overhellen tot eene minnelijke schikking.

— Uit Lemberg luiden de berigten geruststellender; les te gevaarlijker staat het echter in en om Krakau, waar gansche benden vreemde zendelingen de reeds opgewonden gemoederen tot het uiterste zoeken te drijven. Valt er één schot in Krakau, dan ontstaat er, vreezen wij, een nieuw bloedbad in Gallicië, dat nu niet alleen den Gallicischen adel, maar ook de Oostenrijksche beambten geldt, welke de boeren, sedert zij dezelfde cocarde dragen, voor verraders en als door de edellieden omgekocht beschouwen.

De *Breslauer Zeitung* zegt in latere berigten:

»Oostenrijksche soldaten bezetteden den 26 April de werkplaats van den uit Frankrijk terug gekeerden smit Muller, namen de daar gevondene pieken en seizen in beslag en wilden terug trekken naar het kasteel, toen de Polen hen overvielen en een deel der wapenen buit maakten. Van beide kanten bleven eenige mannen in deze schermutseling. Straks vernam men de noodschoten en de nationale garde rukte op naar de markt, alwaar reeds groote troepen geschaard stonden, die straks en wel een uur lang tegen de bijna ongewapende menigte een aanhoudend vuur openden. Deze behield echter het terrein en het krijgsvolk trok terug naar het slot, vanwaar een aantal brandpijlen in de stad geworpen werd, die op twee plaatsen een onbeduidenden brand veroorzaakten. In een oogenblik waren er talrijke barricaden opgerigt, welke niet ligt zouden te overmeesteren geweest zijn. Nu had er een wapenstilstand plaats van 1½ uur, gedurende welken op aandrang van den gekwetsten generaal Castiglione, de niet aldaar te huis behoorende emigranten er in toegestemd hebben om de stad te verlaten, ten einde dezelve niet bloot te stellen aan het bedreigde bombardement.

De *D. A. Zeitung* zegt aangaande deze gebeurtenissen: »Toen de opperbevelhebber graaf Castiglione, aan het hoofd des generaals het volk, tot rust vermaande, ontving hij uit een venster 3 schoten in het gezigt; op dit oogenblik nam generaal Moltke het bevel over en gaf order om te vuren. Het bloedbad was verschrikkelijk. De stad werd 3 uur lang beschoten, tot dat er parlementairen kwamen en genade vroegen. Nu capituleerde de stad; de insurgenten en Poolsche emigranten, waarvan het grootste deel op de plaats was gesneuveld, legden de wapens neder en vlugtten uit de stad. Het leven van graaf Castiglione lijdt geen gevaar. Het krijgsvolk heeft 10 dooden en 40 gewonden. Thans is het volmaakt rustig.

ITALIE.

Berigten van het tooneel des oorlogs zijn van weinig belang. Drie Piemontesche legercorpsen zijn naar Tione teruggedeinsd. Daarentegen is een aantal geregelde troepen op nieuw naar Tyrol gezonden. De vrijscharen hebben het land verlaten. Karel Albert heeft een dapperen aanval op Mantua gedaan, een der bastions dier stad veroverd, een sterk convooi met mondbehoeften bemagtigd en de gemeenschap der vijandelijke hulptroepen verbroken. Het schijnt dat hij, Pischiera, Verona en Mantua te gelijk wil aantasten.

Te Vicenza, Treviso, Padua, kortom in alle steden van het Venetiaansch gebied worden barricaden opgerigt. Het volk is sterk gewapend.

Te Genua gaat men ijverig voort met het uitrusten eener vloot, die, met schepen van Napels vereenigd, in de Adriatische zee zal kruisen.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

		1 MEI 4½ u. gebl.	2 MEI
NEDERL., Werkel. Sch. à	2½ pCt.	42⅝	42¼
Dito Dito	3	48⅝	48½
Dito Dito op resc.	3		
Dito Dito	4	63½	63⅝
O. I. Leening	4		62
Amortis. Syndic.	3½	62	62
Handel-Maatschappij	4½	123½	123
Haarlemmermeer	5		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½		
Aand. Holl. S. M.	4½	46	46
BELGIE,	4½		
Dito	2½		
Dito bij Rotschild	2½		34
SPANJE, L. bij Ard. van 85	5	10½	10¼
Dito Dito van 540	5	10 1/16	9⅞
Dito bij Dito onb. st.	5		9 15/16
Dito	3	23½	23½
Dito Binnenl. à 6 m.	3	17⅝	17⅛
Coupons Ardoins		6⅝	6⅛
Passive			
Deferred			
Fransche Uitgest.		2⅞	2 13/16
PORTUGAL, te Londen	3	16⅝	16¼
Dito Dito	4	17¼	16¾
Dito Binnenl. à 1 Conto	5		
RUSL. Ob. H. 1798 en 1816	5	89	89
Dito Dito 1828 en 1829	5	87½	87
Ct. b. d. 1831 en 1833	5	72	71½
Dito bij Hope	4	65⅛	65
Dito bij Stieglitz en Co.	4	65	65
Cert. te Hamburg	5		
Inschrijving in Assignat.	6		49
Cert. van Dito	6	49	49
POLEN, Certific.	4		
Dito Aand. met Loten fl 300	f		
Dito Dito fl 500		108	106½
AMERIKA, Phil. Bank	6 pCt		
Dito	5		
Dito Bank-Actiën			

Oost., Met. 5 pc. 65, 66; 2½ pc. 33, ½, ¼; Oblig. bij 5 pc. 66; id. 4 pc. 52, ½; Mexico 5 pc. 15⅝, 11/16; 15¾, 16; Gren. 1 pc. 14½, ⅝; Ecuador 1⅝, 11/16; Ven. 2 p

Wisselkoers.

2/m. Hamburg 34⅛; Zigt dito 34½; 2/m. Londen Zigt Londen 11 90; 3/m. Lisbon. 40; 3/m. Porto Petersb. 1.69

ANTWERPEN, 1 Mei. Belg. leen. 2½ pc. 36; id. 65¼; Spanje Ard. 5 pc. 10½ ex div.

MADRID, 25 April. Act. Sch. 8 pc. 21⅛; id. 5 p Uitg. Sch. 5; id. Coup. 9.

De aan-, uit- en doorvoer van levensmiddelen te Am van 25 tot en met 29 April, zijn geweest als volgt:

Aanvoer:

Tarwe L. 523, 25 M. — Rogge L. 241, 21 M. L. 166. — Boekweit L 109, 18 M., 50 K. — Erwten 3 M. — Rijst 470,166 ℔.

Doorvoer naar Zee:

Meel 206 ℔. — Tarwe L. 50.

PRIJZEN DER PERCEELEN,

Geveild op Maandag 1 Mei, in het O. Z. Heeren Logement

No. 1. De Opstal van een Gebouw, Plantaadje, Park, No. / 6500, — ƒ 1000, J. Minne.

2. Een Huis en Erve, Singel, No. 5023; ƒ 5900, P. Subiese

3 Een dito, Leydsche Straat, No. 3096; ƒ 4300, Denzelfden.

4 Een Huis, Achterhuis en Erve, N. Z. Achterburgwal, No 22 1; ƒ 2925, — ƒ 450, Denzelfden.

5. Een Huis en Erve, Amstel, No. 4184; ƒ 2075, J. H. Geselschap.

6. Een dito, Nieuwe Looijerstraat, No. 5175; ƒ ƒ 125, P. Subiese.

7. Een dito, Kerkstraat, No. 5032; ƒ 1450, — ƒ 17 zelfden.

8 Een dito, Utrechtsche Dwarsstraat, No. 6267; ƒ 60, Denzelfden.

9. Vier Huizen en Erven, Bloemstraat, No. 2494; ƒ 50, J. F. Schutte.

10. De helft in een Huis en Erve, Kerkstraat, No. ƒ 500, P. D. Lusink, Jr.

13. Een Huis en Erve, Leydsche Gracht, No 6297; ƒ 700, P. Subiese.

14. Een Huis, Achterhuis en Erve, Boomsloot, ƒ 1600, — ƒ 50, Opgehouden.

15. Een Huis en Erve, Middenklooster, No. 4246; ƒ 550, J. H. Degens

16 Een Huis, Baangracht, No. 2922; ƒ 485, J.

17. Een Huis en Erve, Laurierstraat, No. 1288; gehouden.

20. Een Havenhuisje aan de Nieuwe Stads Herberg, ƒ 270, Opgehouden.

No 11, 12, 18 en 19 zijn niet geveild.

ADVERTENTIEN.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever